



НЕВЪСТА И СЛАВЕЙЧЕ.

Народна пѣсенъ.

Хранила мома славейче,
 Хранила и го пазила
 Тѣкмо до деветъ години.
 Врѣме весело настана
 Момата да се посгоди,
 Посгоди да се ожени.
 Млѣкна славейче, не пѣе,
 Викна птиченце да плаче,
 А момата го тешеше:
 „Мълчи, славейче, не плачи,
 Азъ ще те взема съсь мене
 Да ми си вѣрно другарче,
 Раничко да ме събуждашъ:
 Докато стане свекѣра,
 Огъня да е накладенъ;
 Докато стане свекѣрва,
 Кжделя да ѝ определена;
 Докато станатъ девери,
 Кундури да сж лѣснати;
 Докато станатъ етърви,
 Брашното да ѝ замѣсено;
 Докато станатъ зълвитѣ,
 Кжшата да ѝ прѣметена,
 Водата да ѝ донесена! . . .
 Мълчи, славейче, не плачи,
 Азъ ще те взема съсь мене
 Да ми си вѣрно другарче“.

Ц. К.